

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR TË DREJTËN E INFORMIMIT DHE MBROJTJEN E TË DHËNAVE PERSONALE

DREJTORIA E PËRGJITHSHME PËR TË DREJTËN E INFORMIMIT DREJTORIA E VLERËSIMIT TË ANKESAVE

Nr. 3001/5 prot.

Tiranë, më 22.12.2025

VENDIM

Nr. 44, datë 22.12.2025

PËR

URDHËRIMIN E AUTORITETIT PUBLIK

Në mbështetje të nenit 23 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, nenit 9/1, pikës 3 dhe 5 të nenit 24 të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar,

KONSTATOVA SE:

Televizioni “Ora News”, përfaqësuar nga znj. _____, ka depozituar pranë Zyrës së Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale (në vijim “Komisioneri”) Formularin e Ankesës nr. 3001 Prot., datë 18.11.2025, me objekt “*Ankim ndaj refuzimit për dhënie informacioni dhe kopje të dokumenteve zyrtare*”, kundër Autoritetit Publik “Autoriteti Kombëtar i Ushqimit” (në vijim “Autoriteti Publik”).

Ankuesja, nëpërmjet kërkesës datë 05.11.2025, depozituar me email në adresën elektronike besjan.osmani@aku.gov.al ka kërkuar t’i vihet në dispozicion informacioni/dokumentacioni, në lidhje me njoftimin nga sistemi RASFF datë 04.11.2025 ku pas kontrolleve të kryera nga AKU ka rezultuar se te Makarona Tortiglioni Barreti (500 gr) të importuar nga Greqia është konstatuar prania e insekteve: Miellngrënësi i surinamës (*Oryzaephylus surinames* L.) dhe Kalandra e grurit (*Calandra Granaria* L.), më konkretisht:

1. *Sa është sasia totale e produktit e importuar në vendin tonë?*
2. *Sa është sasia e shitur?*
3. *Sa është sasia e bllokuar?*
4. *Sipas sistemit të gjurmueshmërisë, në cilat qytete është shpërndarë?*
5. *Cili është subjekti importues?*

Me e-mail-in datë 11.11.2025, koordinatori për të drejtën e informimit pranë Autoritetit Publik, i ka kthyer përgjigje ankueses duke i vënë në dispozicion informacion lidhur me katër pikat e para të kërkesës për informacion.

Pas përgjigjes së sipërcituar, ankuesja pretendon se, nuk i është vënë në dispozicion informacioni i kërkuar në pikën e pestë të kërkesës, konkretisht emrin e subjektit importues. Ndodhur në këto kushte, i është drejtuar Komisionerit, duke i kërkuar ushtrimin e kompetencave që i njeh ligji për rastet e refuzimit të dhënies së informacionit si dhe urdhërimin e dhënies së dokumentacionit nga Autoriteti Publik.

Komisioneri, pas shqyrtimit paraprak të ankesës, bazës ligjore dhe rrethanave të faktit të paraqitura në të, vlerësoi se ankesa përmbush kriteret formale ligjore, të përcaktuara në nenin 24 të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar (në vijim “LDI”).

Në ndjekje të procedurës për shqyrtimin administrativ të çështjes, në përputhje me nenin 10 të ligjit nr. 44/2015 “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”, i cili parashikon: *“Organi publik siguron që të gjitha palët dhe persona të tjerë të përfshirë në procedurë të jenë në gjendje të ndjekin dhe të mbrojnë të drejtat dhe interesat e tyre ligjorë në mënyrë sa më efektive dhe të lehtë të jetë e mundur”*, Komisionerit, me shkresën nr. 3001/1 Prot., datë 20.11.2025, ka kërkuar nga Autoriteti Publik qëndrimin lidhur me pretendimin e ngritur nga ankuesja, si dhe sqarime në lidhje me disponimin e dokumentacionit të kërkuar, brenda datës 02.12.2025.

Autoriteti Publik, me shkresën nr. 6311/1 Prot., datë 27.11.2025, ka kthyer përgjigje duke sqaruar ndër të tjera se: *“Nga Autoriteti Kombëtar i Ushqimit (në vijim “AKU”) është njoftuar sistemi RASFF dhe në këtë njoftim është edhe emri i subjektit tregtar që ka kryer importin nga Greqia. AKU është institucioni përgjegjës për garantimin e sigurisë dhe cilësisë së ushqimeve për kafshë, nëpërmjet kryerjes së veprimtarive inspektuese, teknike dhe shkencore në këtë fushë. Në kuadër të transparencës dhe informimit publik, si dhe në funksion të garantimit të sigurisë ushqimore dhe mbrojtjes së shëndetit të konsumatorëve, si dhe në zbatim të ligjit Nr. 9863, datë 28.1.2008 “Për ushqimin”, të ndryshuar, për rastin në fjalë, AKU ka kryer njoftimin dhe mbi këto gjetje dhe masat e marra. Roli kyç funksional dhe ligjor i AKU-së nuk është shpërndarja e emrave tregtarë, markave apo subjekteve private në çdo rast dyshimi, por garantimi i sigurisë ushqimore dhe mbrojtja e shëndetit të konsumatorëve përmes masave administrative. Në rastin konkret, AKU ka vepruar menjëherë duke ndërmarrë masat e duhura në përputhje me legjislacionin në fuqi, si tërheqja e produkteve nga tregu, bllokimi i tyre, asgjësimi, marrja e masave administrative (gjobave) dhe njoftimi i publikut për kthim të produktit. Publikimi i të dhënave të kërkuara mund të sjellë interpretime të gabuara që çojnë në perceptime të padrejta ndaj subjektit në fjalë. Kjo gjë mund të cenojë jo vetëm integritetin profesional dhe etik të subjektit, por edhe të shkaktojë dëme reale në aspektin tregtar dhe ligjor, veçanërisht kur preket marka tregtare dhe pozicionimi i saj në treg. Për më tepër, që ruajtja e konfidencialitetit dhe trajtimi me kujdes*

i çdo informacioni të tillë nuk është vetëm një çështje profesionale, por edhe një detyrim ligjor. Gjithashtu, e drejta për informim mund të kufizohet bazuar në Ligjin Nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” i ndryshuar, neni 17, pika 1, germa b).”

Pas përgjigjes së sipërcituar, ankuesja me pretendimin se nuk i është vendosur në dispozicion informacioni i kërkuar mbi emrin e subjektit importues, ka vijuar ankimin, regjistruar pranë Zyrës së Komisionerit me nr. 3001/4 Prot., datë 19.12.2025, duke kërkuar plotësimin e informacionit të kërkuar.

Pas konsultimit të legjislacionit të posaçëm, parashtrimeve të paraqitura nga Autoriteti Publik dhe dokumentacionit të administruar gjatë hetimit administrativ, Komisioneri vlerëson se, qëndrimi i mbajtur nga Autoriteti Publik, nuk është në përputhje me dispozitat dhe parimet e LDI.

Në shkronjën “a” të pikës 1 të nenit 2 të LDI parashikohet se: *“Autoritet publik” është çdo organ administrativ i parashikuar në legjislacionin në fuqi për procedurat administrative, organet ligjvënëse, gjyqësore dhe ato të prokurorisë së çdo niveli, organet e njësive të qeverisjes vendore të çdo niveli, organet shtetërore dhe entet publike, të krijuara me Kushtetutë ose me ligj*”. Në kuptim të këtij parashikimi, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit është Autoritet Publik dhe subjekt i LDI, për rrjedhojë detyrohet për zbatimin e tij, duke garantuar njohjen e publikut me informacion në kuadër të transparencës.

Për të mundësuar realizimin e objektit dhe qëllimit të tij, LDI, në nenin 1 përcakton se: *“1. Ky ligj rregullon të drejtën e njohjes me informacionin që prodhohet ose mbahet nga autoritetet publike. 2. Rregullat e parashikuara në këtë ligj kanë për qëllim garantimin e njohjes së publikut me informacion, në kuadër të ushtrimit të të drejtave dhe lirive të individit në praktikë, si dhe të formimit të pikëpamjeve për gjendjen e shtetit e të shoqërisë. 3. Ky ligj ka për qëllim edhe nxitjen e integritetit, të transparencës e të përgjegjshmërisë së autoriteteve publike.”*

Në argumentet e parashtruara nga Autoriteti Publik se, *publikimi i të dhënave të kërkuara mund të sjellë interpretime të gabuara që çojnë në perceptime të padrejta ndaj subjektit në fjalë. Kjo gjë mund të cenojë jo vetëm integritetin profesional dhe etik të subjektit, por edhe të shkaktojë dëme reale në aspektin tregtar dhe ligjor, veçanërisht kur preket marka tregtare dhe pozicionimi i saj në treg*, Komisioneri vlerëson se, këto pretendime nuk qëndrojnë, pasi informacioni i kërkuar lidhet me sigurinë ushqimore dhe si rrjedhojë paraqet interes publik.

Konstatohet se, Autoriteti Publik në argumentin e parashtruar për mos dhënie të informacionit, nuk ka bërë një analizë të mirëfilltë apo të argumentojë se si kjo e drejtë kufizohet, kur është e domosdoshme, propocionale, si dhe dëmin që mund t’u shkaktojë bizneseve/kompanive si pasojë e dhënies së informacionit të kërkuar.

Po ashtu, bazuar në pikën 23 të nenit 5, të ligjit nr. 124/2024 “Për Mbrojtjen e të Dhënave Personale”, *“Subjekt i të dhënave” është çdo person fizik i identifikuar ose i identifikueshëm.*

Një person është i identifikueshëm nëse mund të arrihet në identifikimin e tij, duke iu referuar drejtpërdrejt ose tërthorazi një apo disa faktorëve identifikues të veçantë, si: emri, numri i identifikimit, të dhënat për vendndodhjen, një identifikues në internet, ose një apo më shumë faktorëve specifikë, lidhur me identitetin e tij fizik, fiziologjik, identitetin gjenetik, mendor, ekonomik, kulturor ose shoqëror. Në këtë kuadër, emrat e subjekteve të regjistruar si person fizik ose juridik në bazë të legjislacionit përkatës tregtar, nuk konsiderohen si të dhëna personale dhe si të tilla nuk gëzojnë mbrojtje nga ky ligj.

Ndërkohë, në nenin 18 të ligjit nr. 9901, datë 14.04.2008, “Për tregtarët dhe shoqëritë tregtare”, i ndryshuar, është përcaktuar qartë kufiri i sekretit tregtar, i cili përfshin vetëm informacionin e brendshëm. Megjithatë, në pikën 2 të nenit 18 të këtij ligji parashikohet se: *“2. Nuk përbën sekret tregtar informacioni, që duhet të bëhet publik në bazë të ligjit, që lidhet me shkëlqen e ligjit, apo që duhet të publikohet në bazë të praktikave të mira tregtare e parimeve të etikës tregtare. Përhapja e këtij informacioni vlerësohet e ligjshme, nëse nëpërmjet këtij akti synohet të mbrohet interesi publik”.*

Sqarojmë se LDI, edhe pse jo të shprehur në mënyrë literale, bën një kategorizim të informacionit të aksesueshëm nga publiku në dy kategori kryesore: 1) *informacioni që bëhet publik pa kërkesë dhe 2) informacioni që vihet në dispozicion pas kërkesës së subjektit të interesuar.* Në kategorinë e parë, përfshihen ato kategori informacioni, të cilat publikohen dhe vihen në dispozicion nga Autoriteti Publik, pa qenë i nevojshëm angazhimi i ndonjë subjekti, ndërsa rasti konkret objekt shqyrtimi, i përket kategorisë së dytë, që përfshin ato informacione për njohjen e të cilave është e nevojshme të paraqitet një kërkesë për informim pranë Autoritetit Publik, në përputhje me parashikimet e nenit 11 e vijues të LDI, detyrim të cilin Autoriteti Publik nuk e ka përmbushur.

Lidhur me pretendimin se, *e drejta për informim mund të kufizohet bazuar në Ligjin Nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” i ndryshuar, neni 17, pika 1, germa b), në të cilën parashikohet se: “E drejta e informimit mund të kufizohet në rast se është e domosdoshme, proporcionale dhe nëse dhënia e informacionit dëmton interesat e mëposhtëm: b) parandalimin, hetimin dhe ndjekjen e veprave penale; {...}”,* Komisioneri vlerëson se, gjatë hetimit administrativ, Autoriteti Publik nuk depozitoi asnjë akt provues, i cili bëhet shkak për të mbështetur qëndrimin e tij lidhur me mosvënien në dispozicion të dokumentacionit të kërkuar.

Për rrjedhojë, në mungesë të një dispozite të posaçme ligjore për të legjitimuar diskrecionin e Autoritetit Publik, për të kufizuar të drejtën për informim të publikut, nëpërmjet parashikimeve të klauzolave kufizuese dhe përjashtuese, Komisioneri e gjen qëndrimin e mbajtur nga Autoriteti Publik në kundërshtim me LDI.

Në këto rrethana, Komisioneri vlerëson se, informacioni/dokumentacioni i kërkuar përmbush kërkesat e pikës 2, të nenit 2, të LDI, sipas të cilit *“informacion publik” konsiderohet çdo e dhënë e regjistruar në çfarëdo lloj forme dhe formati, gjatë ushtrimit të funksionit publik*

pavarësisht nëse është përpiluar ose jo nga Autoriteti Publik". Rrjedhimisht, ekzistenca e informacionit/dokumentacionit të mësipërm pavarësisht nëse ai është i prodhuar apo administrohet nga Autoriteti Publik, ngarkon me përgjegjësi këtë të fundit, për vënien në dispozicion të informacionit të kërkuar.

Gjithashtu, kërkuesja/ankuesja është gazetarë, e cila synon informimin e opinionit publik mbi çështje lidhur me funksionimin e autoriteteve publike, duke i shërbyer në këtë mënyrë interesit të lartë publik. Ky qëndrim i Komisionerit, gjen mbështetje në jurisprudencën e GJEDNJ-së, e cila në çështjen *"Társaság a Szabadságjogokért kundër Hungarisë"*, vlerësoi se, pengesat e krijuara, të cilat vështirësojnë aksesin në informacion me interes publik, mund të dekurajojnë punonjësit e medias ose në fusha të ndërlidhura me të, të realizojnë punën e "mbikqyrësit shoqërorë", duke zvogëluar mundësitë e tyre për të ofruar informata të sakta dhe të besueshme.

Në përfundim, Komisioneri thekson se, LDI ka për qëllim të nxisë përf forcimin e integritetit, të transparencës e të përgjegjshmërisë së Autoriteteve Publike dhe çdo subjekti tjetër jo shtetëror, që ushtron funksione publike.

Për sa më sipër, bazuar në pikën 3, të nenit 3 të LDI, *"Çdo person ka të drejtë të njihet me informacionin publik, nëpërmjet dokumentit origjinal ose duke marrë një kopje të tij në formën ose formatin që mundëson akses të plotë në përmbajtjen e dokumentacionit"*.

E drejta për informim është një prej të drejtave themelore të njeriut, e parashikuar në nenin 23 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Kjo e drejtë duhet parë e lidhur ngushtë me parimin e transparencës dhe llogaridhënies, si një shtyllë tjetër themelore e shtetit të së drejtës. Funksionimi i tyre do të ishte në interesin e të dy palëve.

PËR KËTO ARSYE

Bazuar në shkronjat b) dhe ç) të pikës 5 të nenit 24, nenit 25 të ligjit nr. 119/2014 "Për të drejtën e informimit", i ndryshuar, shkronjën a) të pikës 1 të nenit 18 të ligjit nr. 49/2012 "Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative", i ndryshuar,

V E N D O S A:

1. Pranimin e ankesës nr. 3001 Prot., datë 18.11.2025, të Televizionit "Ora News", përfaqësuar nga znj. kundër Autoritetit Publik "Autoriteti Kombëtar i Ushqimit", me objekt *"Ankim ndaj refuzimit për dhënie informacioni dhe kopje të dokumenteve zyrtare"*.
2. Urdhërimin e Autoritetit Publik, për vënien në dispozicion të dokumentacionit sipas kërkesës për informacion datë 05.11.2025, konkretisht: (*"Cili është subjekti importues?"*), brenda datës 31.12.2025.

3. Kundër këtij vendimi palët kanë të drejtën e ankimit në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni, sipas nenit 25, të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar.
4. Ky vendim u shpall sot në datë 22.12.2025.

KOMISIONERI

Besnik Dervishi